

REVISTA VANATORILOR

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor sub Direcția unui Comitet

Direcția și Administrația Strada Sărindar No. 22

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Sutz și Antoniu Mocsony.

VICE-PREȘEDINȚI: Colonel G. G. Manu și N. Racottă.

PREȘEDINTE: Dinu R. Goleșcu.

SECRETAR GENERAL: M. D. Scraba.

MEMBRI-CONSILIERI: Dinu C. Arion, Dr. C. Andronescu, Balaciu Petre, Principele Val. Bibescu, Dr. Dinu Brătianu, Dr. V. Bonachi, D. G. Brătianu, Barbu Catargi, General Cottescu, Dr. I. Costinescu, I. Cămărășesu, General M. Dancov, Petre Ghika, Gr. N. Greceanu, C. Iarca, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, Dr. N. Mețianu, Dr. G. Nedici, Mih. Sc. Pherekyde, George Plagino, Gr. Rioșeanu, G. Schina, N. Schina, Ștef. Șendrea, Colonel C. V. Șterea, Dr. L. Scupiewski, Dr. G. Slavu, Dr. G. Udrișchi.

CENSORI: N. Berindei, Dr. Amza Jianu, St. Gaillac, M. Flechtenmacher, Dr. I. Bejan și C. Mărescu.

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor
vânătorilor din întreaga țară, toate societățile
de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai 40 lei
(N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI : cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI : cei ce donează dela 100 lei în sus.
MEMBRII ONORIFICI : cei ce donează dela 1000
lei în sus.

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor)

Publică: articole cu subiecte pur vână-
toarești; numele membrilor Uniunii; nu-
mele donatorilor; lista contraveniențelor
la legea de vânătoare; dări de seamă
a societăților de vânătoare, etc.

Abonament 50 lei anual.

Primește anunțuri comer-
ciale

Sediul: STR. SARINDAR No. 22
BUCUREȘTI

Banca Generala a Țării Românești

Capital lei 60.000.000 !-! Rezerve lei 47.000.000

SEDIUL CENTRAL

BUCUREȘTI .: Strada Lipscani, No. 12

SUCURSALE :

Braila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova,
Gatați, Giurgiu, Ploești și Turnu-Magurele

Efectueaza toate operațiunile de Banca în general

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :

D-1 C. Manolescu-Râmniceanu, Președinte ;

D-nii : Principele Stirbey și Jacques M. Elias,
vice-președinți :

D-nii : M. Antonescu, Henry Catargi, Dr. I. Costi-
tinescu, I. Calimache, C. G. Dissescu, I.
G. Duca, I. Hurmuzaki, V. Goldiș, T. Ioncu,
I. Mitilineu și Dr. C. D. Creangă, membri.

REVISTA VANATORILOR

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor sub Direcția unui Comitet

Direcția și Administrația Strada Sărindar No. 22

CĂTRE CITITORII REVISTEI

Legea pentru protecția vânatului promulgată la 15 Octombrie a. c., stipulând că patru dintre membrii comitetului permanent de vânătoare să fie desemnați de Uniunea generală a Vânătorilor, a recunoscut în mod implicit, personalitatea morală a Societății noastre în toate raporturile ei cu Ministerul Domeniilor.

Evenimentul se cade să fie luat în seamă. Considerația ce ni se acordă trebuie s'o merităm; trebuie ca printr'o serioasă organizare sa ne impunem.

Va fi desigur nevoie să procedăm de urgență la revizuirea și complectarea statutului organic al Uniunii, chestiune care se va supune viitoarei adunări generale. Dar Consiliul de administrație al Uniunii s'a grăbit să ia de pe acum, o primă măsură socotită ca absolut necesară; aceea de a da organului Uniunii „Revista Vânătorilor” o îndrumare nouă, pentru a face dintr'nsa ceea ce se cere să fie; **tribuna intereselor generale ale Vânătorilor**, instructivă în domeniul practic al protecției și repopulării vânatului, științifică în domeniul tehnicii armelor de vânat, juridică în toate chestiunile de interpretare a legii sub oblăduirea căreia stăm de acum înainte. Toate subiectele vor trebui tratate cu obiectivitate, evitându-se cu desăvârșire polemicele sau chestiunile personale.

Un comitet de redacție a fost desemnat din sânul consiliului pentru ca sub a sa priveghere și cu colaborarea cea mai întinsă „Revista” să îmbrace această haină nouă spre a putea corespunde chemării sale și necesității atât de simțite în lumea vânătorilor.

Comitetul e la lucru. Dar începuturile sunt grele în orice întreprindere. Pentru desăvârșirea operei la care se devotează și în special pentru așezarea acestei publicațiuni periodice pe bazele solide care să-i asigure continuitatea, comitetul de redacție are neapărată nevoie de concursul tuturor membrilor Uniunii. Nu vorbim încă de necesitățile materiale, dar ne gândim și apelăm pentru moment, cu toată căldura la colaborarea tuturor vânătorilor. Coloanele „Revistei” sunt larg deschise acelor care într'un stil îngrijit, ne vor trimite articole sau comunicări interesante.

Asigurați de concursul prețios al colaboratorilor care vor binevoi să ne ajute cu cunoștințele lor speciale vom putea întreprinde și o rubrică de corespondență cu abonații noștri asupra întrebărilor ce ni s'ar adresa sau deslușirilor ce ni s'ar cere.

Stabilind cu modul acesta un contact cât mai intim între revista noastră și marele număr de membrii ai Uniunii, vom putea avea în fine organul care să reflecteze sufletul vânătoresc al României-Mari.

Consiliul de adm. al Uniunii.

Cu numărul acesta se încheie al 3-lea an de existență a publicației de față. Sacrificiile făcute de Uniune pentru a schimba caracterul de buletin al Societății, pe care l'a avut în primii doi ani, într'o revistă ca aceasta, au fost foarte mari și față cu dificultățile tehnice actuale, revista nu va mai putea fi distribuită în aceleași condițiuni ca până acum, membrilor Uniunii.

De aceea Comitetul de direcție al Uniunii face un călduros apel către toți membrii Uniunii, ca să se aboneze la Revista, asigurându-i că se vor pune toate silințele ca această publicație să devie un organ de învățături utile și de adevărată educație vânătoarească și națională.

Administrația Revistei a fost încredințată Societății «Tiparul Românesc», care nu va cruța nimic pentru a prezenta Revista Vânătorilor în cele mai îngrijite condițiuni, astfel ca să se poate pune alături de cele mai perfecte publicațiuni de acest fel din streinătate.

Abonamentul a fost fixat în urma aprobării Comitetului Uniunii la 50 lei anual pentru 12 numere. Prețul unui exemplar cu numărul 5 lei.

Cererile de abonament precum și toată corespondența aferentă se vor adresa Direcției Revistei Vânătorilor la Soc. «Tiparul Românesc», Str. Sărindar No. 22.

Apel către vânătorii țării

A sosit timpul să mergem în aer liber, unde cînnuna pădurilor înfrumusețează fruntea pământului, unde desimea trestişului se apleacă pe apele bălților, unde aleargă vîntul peste câmpiile întinse.

În natură, în pătura liniștei absolute, unde încetează grijile și lucrările unde mirosul plăcut al frunzelor și florilor umplu aerul, fie primăvară, fie toamnă, viață sau veștejire, totul e plin de poezie în natura liberă.

Razele soarelui de dimineață au o putere creatoare asupra lucrurilor lui Dumnezeu.

Reînvie în toate, mirosul admirabil de primăvară, care se evaporează din iarbă după topirea zăpezii, la cea mai slabă rază a soarelui.

Pământul îmbracă o haină strălucitoare de flori, aducând viață, zi de sărbătoare, în păduri și pe câmpii. În frumusețea toamnei iarăși sărutul veștejirei atinge încetul cu încetul totul. Păleşte iarba de pe câmp și fala pământului, — pădurea, — care cu frumusețea sa de toamnă și cu haina sa de iarnă, ne transpune în lumea Zânelor, devine tristă.

Care e mai frumoasă și mai împnătoare ?

Răspunsul e greu. Și cel care ar putea face mai puțin deosebire între diferitele frumuseți, e nepotul lui Nimrod, cel cu sălașul în tot locul: pe câmpie, în trestiş și în desimea pădurilor.

Vânătorul are prilejul să se bucure mai mult de cât ori și cine de frumusețile naturii. Natura își desvăluie tainele numai înaintea vânătorului. Vânătorul e prietenul naturii și natura prietena vânătorului. Ea oteră vânătorului sănătate, po tă bună, somn adânc, echilibru sufietesc, energie și bărbăție.

Prin slăbiciunea corporală fiecare rău, fie are mizerie se agravează, dar dacă puterile trupești ale omului lovit de soartă sunt mai mari, suportă cu atât mai ușor ori ce mizerie, ori ce greutate. Prin întărirea corpului, devine și conștiința de sine mai puternică. Și adevăratul vânător are corp oțelit și conștiința pnternică. Dar conștiința de sine trebuie să fie adevărată. Omul trebuie să fie disciplinat. Să fie conștient de datornițele sale de vânător, să iubească și ocrotească animalele și să nu se coboară la nivelul acelor cari găsesc deosebită plăcere în distrugerea fără rost a vînatului. Ei nu se interesează de suferințele animalelor și nu aleg mijloacele, avînd înaintea ochilor lor numai „cantitatea“. Acea, cari nu își caută plăcerea în a vîna corect, și a ocroti vînatul de multele suferințe, ci caută să aibă cât mai multă „friptură“, câștigată chiar prin mijloace nepermise, aceia nu-s vînători.

Domnilor vînătoarea e o știință. Ea trebuie învățată.

Și e o adevărată fericire pentru un vânător dacă are pe lângă el un prieten, de la care poate învăța această știință și disciplină. Un astfel de prieten prețios au câștigat și vînătorii noștri. Prietenul acesta al vînătorilor e *Legea vînatului*, votată în timpul din urmă de către corpurile leguitoare, precum și instrucțiunile pentru

executarea ei. Cine respectă dispozițiile Legii și ale regulamentului de executare, — cari în urma sancțiunilor lor stricte au să fie și respectate — acela se poate numi vânător corect.

Dacă vom respecta dispozițiile Legii și ale Regulamentului, dacă vom deveni păzitorii acestei legi și vom căuta ca și din partea altora să fie respectate, nu numai că ne facem nouă un bine mare, făcînd abstracție că din avantajele amintite vom ajunge, ca în 2-3 ani să dispunem de teritorii de vînat bine populate, vom aduce și servicii reale țării noastre, vom ajunge să facem din vînat un factor însemnat al economiei noastre naționale. Amintesc numai că vînătoarea corectă și prăsirea cu sistem a vînatului, poate da o ocupație permanentă multor oameni.

Folosul vînatului este multiplu și fără îndoială însemnat din punctul de vedere al economiei naționale și va fi cu atât mai însemnat, cu cât se va face în mod mai rațional.

Fac deci apel la toți vînătorii și îi rog, ca în interesul lor bine priceput, să respecte legea vînatului și să întrebuițeze toate mijloacele spre a o face respectată și de alții.

Gheorghe Nedici

Consilier la înalta curt de casație și justiție
Inspectorul general al vînătoarei.

Creșterea Vânatului

(Urmare)

V

Despre păzitorii de vânat

Factorul esențial la prăsirea vânatului este **păzitorul de vânat bine instruit**. Este imposibilă prăsirea vânatului fără astfel de păzitori. De inteligența și cunoștințele păzitorilor de vânat atârână în cea mai mare parte soarta unei asemenea întreprinderi.

Sfătuesc pe oricine să evite de a încredința paza vânatului vreunui sătean localnic. El chiar, dacă ar fi omul cel mai credincios și conștiincios nu își poate îndeplini misiunea și în consecință plata lui e o cheltuială zădărnice. Un astfel de păzitor își caută în primul rând interesul propriu, și nu îngrijește teritoriul de vânat decât ocazional sau la ordinul proprietarului.

Pe branconi-ri nu i-ar putea urmări, pentru că între ei s'ar întâmpla să fie prieteni și neamuri, iar animalele răpitoare nu le-ar putea nimici în lipsă de cunoștințe temeinice de specialitate.

S'ar mai putea întâmpla ca țaranul angajat cu păzirea teritoriului să nu fie om credincios și în cazul acesta ar rezulta chiar contrarul cîrînelor noastre, căci ar deveni cel dintâi braconier sau ar fi protectorul braconierilor.

Am arătat scaderile rezultate din faptul că am încredințat păzirea teritoriului unui țaran, locuitor din Comună. Mai departe susțin și accețtuez că scaderile și inconvenientele nu vor înceta nici dacă înțturam angajarea țaranilor din localitate la acest serviciu.

Poate fi păzitorul din oricare parte a lumii, nu ne putem ajunge scopul, dacă păzitorul nu dispune de cunoștințele necesare, nu are pregătirea cerută pentru prăsirea vânatului cu oameni nededați.

Nu există însă carieră unde să vezi atâtea elemente nepricepute, lipsite de orice pregătire de specialitate,

Motivul simplu dar întristător îl găsim în faptul, că proprietarii și arendașii dreptului de vânat nu își angajează păzitorii bine pregătiți, ci oameni eftini, cari se angajează pentru ori și ce leafă mică.

Astfel ajung la serviciu numai oameni lipsiți de mijloacele de traiu, pe care sărăcia, iar nu predispoziția, pofta de muncă și simțul de datorie îi îndeamnă la serviciu, și care privesc această ocupațiune ca ușoară și neserioasă.

Așa ajung în serviciul vânatului indivizi, cari în altă carieră nu s'au mai putut ferici, dar delă care nici noi nu mai avem nici un folos. Iar dacă astfel de oameni stau de bine de rău câteva luni într'un serviciu pe dată ce'l părăsesc, se angajează ca „Păzitor de vânat cu experiență.”

Dar păzitorul nepregătit are și o acțiune nefastă asupra vânătorilor începători și fără experiență,

Vânătorul începător de cele mai multe ori învață elementele acestui sport delă păzitorul de vânat. Și e ușor explicabil, pentru că păzitorul de vânat este chemat să cunoască mai bine locul, unde se află vânatul și modul lui de viețuire. Vânătorii începători — ca să-i numesc astfel — sunt nevoiți să se refere la păzitorii de vânat și delă cunoștințele lor așteaptă rezultatul favorabil al vânătoarei. Pot afirma cu siguranță, că vânătorul începător, emoționat la vederea vânatului, la sfatul nechezuit al unui astfel de păzitor neconștiincios, comite greșeli și învață vânătoarea necorectă. După o greșeală de regulă, urmează a doua și modul de a vâna necorect devine sistem. Iar asupra vânătoarei necorecte atârână todeauna ca sabia lui Damocles dispozițiile pozitive ale legii de vânat. Pericolul este cu atât mai amenințător, cu cât nu numai vânătorii începători ascultă de îndemnurile păzitorului neconștiincios, ci în multe cazuri și vânătorii

consumați, care sub imperiul pasiunii se asă a fi abătuți delă calea dreaptă.

Stărea aceasta deplorabilă se poate îndrepta în interesul bunului renume al corpului păzitorilor de vânat și în interesul măreț al vânatului numai și numai de vânători și încă într'un mod foarte simplu. Să nu luăm în serviciu păzitori de vânat decăt oameni bine pregătiți, înzestrați cu cunoștințele necesare, cu examen de capacitate, cari au cunoștințele teoretice și practice pentru această specialitate pe cât de frumoasă, tot atata de grea. Este adevărat că simțul de cinste și de corectitudine nu se poate învăța din cărți, dar în sufletul tineretului putem planta și aceste virtuți. Este adevărat, că între păzitorii specializați cu diplome se vor afla și oameni necorecți, dar și aceea în majoritate prin instruire, devin accesibili la simțul de datorie.

Păzitorii bine pregătiți trebuie să fie bine retribuiți. Să ne gândim, că ocupația unui păzitor de vânat este singurul izvor din care el are să trăiască; el are să se ocupe exclusiv cu paza vânatului. Să nu uităm, că, dacă păzitorul nu va putea trăi din retribuția sa, va fi nevoit — chiar în defăimentul ocupațiunii sale — să și caute alte isvoare de venit.

E greșit a crede că facem economii, dacă angajăm păzitori slab retribuiți. Dacă de fapt la început se și arată ceva economii, aceasta e numai în aparență. Dacă luăm în considerare pagubele ce se aduc vânatului de către animalele răpitoare ori de către braconieri sporiti în urma nepăsării păzitorului nepregătit, ușor ne putem convinge de adevărul celor arătate mai sus.

Să punem ca păzitori numai indivizi conștiincioși, cari trăesc și mor pentru specialitatea lor în adevăr frumoasă. Păzitorii, pe cari suntem nevoiți a-i îndemna la împlinirea datoriei, ne fac mai multă pierdere decăt câștig. Munca silită nu aduce roade. Desigur că se găsesc cu greu astfel de păzitori, dar să schimbăm personalul, până vom afla păzitori potri-iți, deși nici schimbul des nu e de dorit. Dacă însă am aflat astfel de păzitori, să-i apreciem și să-i retribuim cinstit. E preferabil să angajăm păzitorii pe un timp de probă. Dacă nu corespund în acest timp, să-i concediem imediat.

Afară de retributiunea cinstită să mai dăm păzitorilor de vânat gratificație pentru prinderea braconierilor și premii pentru stărpirea animalelor răpitoare. Păzitorului, care își câștigă merite deosebite prin stărpirea răpitoarelor să-i dăm gratificație mai mare și să-i recomandăm Uniunii pentru ocrotirea Vânatului, ca să-l distingă și să-l premieze.

Dacă așteptăm, ba pretindem delă păzitorii de vânat, ca ei să păzească vânatul cu toată energia și chiar cu periclitarea vieții contra braconierilor prădători, atunci să-i înscriem la un institut de pensie ori de asigurare pentru cazul, că ar deveni invalizi, — incapabili de muncă sau și-ar pierde viața îndeplinindu și datoria. Mai bine ar fi dacă vânătorii ar pune temela unui Institut de pensie și asigurare a păzitorilor de vânat. Pot afirma, că spețele unui astfel de institut ar fi minimale pe lângă beneficiile ce ar rezulta din întemeierea unui atare institut atât pentru vânătorii cât și pentru păzitorii de vânat.

Dar să ne întoarcem la gratificație și premii. Aici am avea multe de spus. In ce privește gratificația pentru prinderea braconierilor în delict, ea trebuie să varieze după împrejurările cari în braconierul a fost prins. Dacă vom da gratificații egale, păzitorii mai puțin conștiincioși și mai fricoși nu-și vor da silința cuvenită, ca să dezarmeze pe braconierii vestiți și temerari, ci va da lupta cu braconierul numai în cazuri marușoare, știind că pentru fapta lui va primi aceeași gratificație și dacă nu-și va expune viața. Gratificația să fie în raport cu pericolul, în care a fost păzitorul la prinderea braconier mai periculos și mai cunoscut. Numai în cazul acesta putem spera să fie păzitorii la înălțimea chemării lor și să scormoniască cu mâna tare cuibul de viespi al

celor mai vestiți braconieri. Știința unei recompense mari, de multe ori împrumută temeritate următorului. Imprejurările, în cari a fost prins braconierul, le putem cunoaște din procesul verbal, care se va dresa de autoritățile competente pe baza declarațiilor păzitorului și braconierului! E adevărat, că se poate întâmpla, că păzitorul să afirme că prinderea braconierului s'a iăcut în împrejurări mai periculoase. Această procedură necorectă a păzitorului ne va costa ceva mai mult, având să dăm o gratificație mai mare, dar cu atât mai grea va fi pedeapsa braconierului.

Din cele spuse putem trage concluzia că mărimea gratificației are să stea în raport direct cu osteneala și pericolul, la care a fost expus păzitorul.

Să nu ne pară rău de banul ce-l dăm în scopul acesta. Sămânța va cădea în sol productiv și va aduce roade bune.

Au mare rol la prăsirea vânatului și gratificațiile, premiile, pentru stărpirea animalelor răpitoare, pentru că de la acestea depinde în mare măsură repopularea vânatului.

Dacă gratificațiile vor fi corespunzătoare, personalul de vânatoare va găsi cu aceasta un stimulent mai mult în stărpirea animalelor răpitoare.

În cele mai multe locuri se obicinuește ca pelea sau blana animalelor răpitoare împușcate să fie dată păzitorului, în care caz nu mai primește și gratificație. Procedura aceasta este cea mai puțin recomandabilă: păzitorul va distruge animalele răpitoare numai iarna, când blana e scumpă, iar încolo le va da pace, ba va înprîji, ca ele să nu părăsească teritoriul de vânat. Nu va distruge animalele răpitoare a căror piele nu e prețioasă, nici nu-și va da silința să distrugă păsările răpitoare, neavând nici un câștig. În alte părți sedau gratificații egale iarna și vara, iar pielea o ridică sau o lasă păzitorului. Dacă pielea o ridică stăpânul, pă-

zitorul,—dacă nu e vânător pasionat și găsește o deosebită plăcere în distrugerea animalelor răpitoare — nu va avea atragere pentru un premiu neînsemnat, care nu stă în proporție cu multele ostenele, cari se cer la astfel de îndeletnicire. Dacă însă i se lasă pielea păzitorului și pe lângă acestea i se plătește un premiu mic și egal, vom ajunge la aceleași rezultate ca și când nu l-am împărțasi de nici un premiu, pentru că și în cazul acesta păzitorul va căuta să prindă răpitoarele numai iarna, când pielea are mai mare valoare.

La stabilirea premiilor, recomand două modalități ambele corecte și eficace. Prima modalitate constă că a da pielea, păzitorului, dar numai iarna și fără altă gratificație. În celalt timp al anului dăm o gratificație așa de mare, că cât păzitorul să fie de fapt îndemnat a distruge răpitoarele.

Pentru răpitoarele, a căror piele nu e prețioasă și pentru păsările răpitoare să plătim vara și iarna aceiași gratificație dar destul de mare.

A doua modalitate este că pentru distrugerea răpitorilor, dăm păzitorului în toate anotimpurile premii egale dar atât de mari în cât păzitorul să fie răsplătit pentru pieile prezentate și să capete îndemn de a continua cu sârguință și stăruință de fer, distrugerea celorlalte răpitoare.

Să nu pierdem din vedere că fiecărui vânător, cea mai prețioasă îi este hârșia, pentru care nimeni nu dă o pară. Explicațiunea voi da-o la alt loc.

(Va urma)

E L E N

R. F. CURIONE & Co.

SOCIETATE ÎN COMANDITA

BUCUREȘTI. — Bulevardul COLONEL MIHAIL GHICA No. 34. — BUCUREȘTI

IMPAERI DE ANIMALE SI PASARI

Preparațiuni științifice
pentru Istoria Naturală.

Preparațiuni speciale
de piei pentru blănuri,
capete, covoare, etc., etc.

Preparațiuni anatomice
ale organelor interne ale
animalelor.

S C H E L E T I

EXECUTA DUPA CELE MAI NOI METODE

CUMPARARI SI VANZARI DE BLANURI

PREPARATIUNI SPECIALE PENTRU EXPORT

D O W N !

Dresajul după metoda engleză a câinilor de aret, complectată prin aport.

(Spicuirii din câți-va autori streini)

de C. G. Alexianu

Dr. în Drept de la Paris

Veți vedea câini de rasă engleză, pe care natura i-a înzestrat cu o supleță și inteligență excepțională, cari vor ajunge foarte curând la gradul de perfecție ce doriți să-l obțineți, mai ales dacă i-ați supus din vreme la dresajul sever pe care vi-l recomand.

Însă s'ar putea prea bine întâmpla să aveți a face cu un tânăr îndrăcit, pe care ardoarea sa îl va lua, cum se zice, pe dinainte și care vă va da prin urmare de furcă. Nu vă plângeți! Această pasiune a vânătoarei vă prezice dimpotrivă un viitor plin de bucurii de tot felul și atunci când veți ajunge să disciplinați elevul dv. — ceea ce de altfel este infinit mai puțin greu decât credeți poate — veți avea un colaborator căreia îi veți putea cere orice și ale cărui calități vă vor plăti însușit necazurile ce v'au costat dresajul său.

Afară numai dacă n'au fost siliți, încă din fragedă copilărie, la acest dresaj metodic asupra căruia mi-am făcut o datorie de a insista atât de mult, cu riscul chiar de a vă obosi, aproape toți câinii de pur sânge, tocmai din cauza mijloacelor lor puternice de acțiune, au niște debuturi făcute parcă să exaspereze pe vânătorii obișnuiți cu mișcările calme ale brăcilor sau epagneulilor.

Câți amatori n'am văzut renunțând a disciplina a-numiți câini englezi, totuși ușor de condus, văzându-se neputincioși de a-i domoli!

Probabil că n'au știut să sacrifice cele câteva zile, necesare pentru a mlădia aceste animale de sânge etc. a căror pasiune pentru vânătoare, cu toate calitățile lor naturale, are nevoie să fie disciplinată.

Căci n'ajunge, într'adevăr, ca un câine să aibe un nas de primul rang, un aret de piatră și niște picioare neobosite pentru ca stăpânul său să tragă toate foloasele; mai trebuie ca vânătorul care-l poartă să-l aibe complectamente în mână.

Nici odată nu veți jertfi destul timp, nu veți pune prea multă sârguință în aceste prime lecții de dresaj!

Este deci foarte posibil, cu toată grija ce ați avut-o pentru prepararea acasă a educațiunii elevului dv., ca să fiți forțați să întrebuințați *coarda* (o frânghie de rufe cam de 30—50 m). pentru a modera acțiunea lui, în primele zile care urmează ziua în care s'a revelat într'insul pasiunea vânătoarei.

Nimic mai simplu ca întrebuințarea acestei coarde.

După ce-ați pus câinele la *Down* în momentul intrării în câmp, îi legați de sgardă această coardă a cărei greutate și lungime trebuie să fie proporționate cu vigoarea și cu indisciplina debutantului.

Mulți câini sunt stăpâniți într'atâta de pasiunea de vânătoare, vigoarea și rezistența lor este atât de mare, încât că, în loc de o frânghiuță de vre-o 30 de grosimea degetului m'ie, au nevoie de vre-o 3—4 funii de

vacă, ba mai trebuie să inozi și un ciomag de căpătăiu Bellecroix ne povestește o anecdotă hazlie:

„Acum câțiva ani, scrie dânsul, scoteam un pointer devenit mai târziu celebru, care debuta asupra vânătorului dela vârsta de 15 luni. În loc de un ciomag a trebuit să leg de capătul tunicii lui un băiat de vreo 15 ani, pe care-l poreclisem Bismarck, cu toate că nu era mai mare de o șchioapă. De câte ori câinele își începea cheta, Bismarck, care și legase funia de mână, cădea pe burtă; la fiecare avânt al câinelui comedia începea din nou și cu toate eforturile sale, picul era târât n-aj mulți metri; Bismarck fiind însă energic și ambițios vroia să reziste, dar după o oră bietul băiat avea brațul mutat din loc și era nevoit să cedeze funia omului care-mi purta geanta, care la rândul său ostenea și el.

Peste câteva *ceasuri*, totuși, nobilul animal se calmă și chiar înainte de prânz putui să-i dau drumul în niște fânețe înalte unde se împrăstiaseră câteva portărnichi.

Ce areturi! Ce stil! ce câine admirabil!

De abia făcea câteva sărituri și, mirosul vânatului isbind narinele lui mari deschise, se prăbușea ca trăs-nit la pământ, fără ca să-l fi învățat cineva să se culce, și rămânea astfel cu ochii strălucitori!

Îndată ce-l ajungeam, ridica binișor capul și botul, apoi, tremurând din toate membrele se scula binișor în sus pe picioarele dinainte și stătea imobil câteva secunde, gustând cu nesaț adierile pline de miros, de vânat apoi prindea a se târa încet pe burtă și nu se scula de tot decât după ce pasărea se îndepărta; ceva mai încolo, când se apropia din nou de dânsa, deodată se trântea la pământ și rămânea imobil, ținându-și suflarea, cu urechile ascuțite, cu ochii hol-lați! Nici odată n'am văzut ceva mai frumos!

Iacă câinele de aret în toată splendoarea lui!

Ei bine, acest animal pe care l'au admirat împreună cu mine și câțiva prieteni ai mei, acest câine *scos prea târziu*, pe care vânătorii într'adevăr de elită îl declaraseră de nedresat, nu mi-a cerut mai mult de vre-o șase eșiri pentru a-l dresa complect la potărnichi!

Numai epurii îi mai dădeau emoții, cari se traduceau în goane după ei cu totul condamnabile; o lună mai târziu însă îi *respecta* ca și pe vânatul de pană și se culca în mod stoic la scularea lor.

Arare-ori mi s'a întâmplat să văd un câine mai bun ca acela!

Dacă alegeți colaboratorul dv. dintr'o rasă bună, nu e nici un motiv ca să nu aveți și dv. unul la fel și sunt convins că dacă-l luați de mic de tot și dacă voți să urmați metoda pe care v'am indicat-o, nu veți fi nevoiți să combateți dificultățile în prezența cărora forțamente te găsești când duci la câmp un câine ca acela de are vorbeam mai sus, plin de ardoare și de patimă, căruia până la cincisprezece sau optsprezece luni nu i se arătase nimic.

Ne-am înțeles va să zică, că dacă cumva elevul dv. dă dovadă pe teren de prea multă independentă, îi veți aplica sistemul coardei, și că-i veți permite să-și ia mai mult sau mai puțin spațiu după cum se va arăta mai mult sau mai puțin supus ordinelor dv.

Însă, în tot timpul acestor lecții, ceea ce nu trebuie să scăpați cu vederea sunt recompensele și feliicitările, cearta cu o voce groasă și corecțiunile, mici dar severe toate acestea distribuite cu socoteală și cu măsură: *trebuie să știți să pedeșiți și să recompensați.*

Este mai cu seamă indispensabil ca pedepsele să fie proporționate greșelii făcute.

Însă ceea ce este și mai necesar, ori care ar fi greșeala făptuită de câine, este ca dresorul să nu se lase să fie târât de supărare. Pentru ca să fie folositoare chiar, cea mai mică pedeapsă, trebuie să fie aplicată cu sânge rece.

Am cunoscut un vânător, scrie un autor, care era fanatic după un dresaj excelent, însă în același timp foarte lacom după un foc de pușcă: ei bine, acest nu lua nici odată cu dânsul decât o cravașă, atâta timp cât dresajul câștelor săi nu era destul de progresat. Se temea de el însuși și pentru siguranța de a nu ceda tentațiunii de a trage într'un vânat ridicat în bătaia puștei, însă cu o greșeală făcută de elevul său, prefera să lase pușca acasă.

Intr'adevăr, câți câini n'ar fi devenit excelenți, dacă stăpânul lor ar fi știut să reziste tentațiunii de a ucide vânatul pe care elevul, după ce l-a aretat bine, *l'a sculat însă înainte de comandă!*

Acesta este într'adevăr un sacrificiu pe care puțini vânători sunt capabili să-și impue: Invățământul în dreptul puștei... atât de ușor de doborât!... Bang, ia-lă-l la pământ!

Cât privește pe câine, care a făcut o greșală gravă, lasă că l-om pedepsi altă dată... Bun vânat... Dar ce lecție!...

Și bietul animal — vorbesc de câine... — care, cu toată inteligența lui n'are totuși decât o minte de câine, nu poate pricepe că a comis o greșală de neiertat: stăpânul său a tras, a împușcat, vânatul zace coala la pământ; deci totul este în perfectă regulă!

Numai atâta că n'o să treacă mult și o să-și dea imediat în petic și aceasta în mod cu totul firesc; cu mica deosebire că vânatul pe care l'o scula o să se afle din întâmplare la vre-o 200 m. de stăpânul său, care n'o să poată să-l ajungă pe *Dik*, înainte de a sălta vânatul, amicul nostru vânător o să-l scape prin urmare și o să-i tragă lui *Dick* o bătaie soră cu moartea.

Bravo vânător! Frumos raționament!...

Cum vreți ca acest câine să mai poată pricepe ceva? Cum vreți să intre în cap, că aceiași acțiune, comisă atunci când se află printre picioarele dv., devine criminală atunci când e departe la 200 metri? Căci doar el nu cunoaște bătaia puștei dv....

Adineauri, când s'a ținut doi sau trei metri după prepelița pe care ar fi trebuit s'o fie în aret atâta timp până îi dădeați ordin să avanseze, dacă dv., în loc să trageți, i-ați fi dat o bătaie bună, l'ați fi pus la *Down*, l'ați fi pus în lesă și l'ați fi lipsit de plăcerea de a mai vâna măcar vre-un sfert de oră, câștelul ar fi priceput că atunci când se află în aret, nu trebuie să mai facă nici un pas înainte până nu-i dați voce și ați avea tot timpul să-l ajungeți.

Deci nu-i dați bătaie; nu el este de vină, ci dv. ați

fosť lipsiți adineauri de calmul cuvenit, dv. prin faptul că ați tras în vânatul prost aretat pe care vi l'a ridicat dela picior, l'ați incitat să comită greșeala pentru care il pedeșiți acuma.

Nu cred ca vânătorul să poată comite o greșeală mai de neiertat decât cea de-a trage într'un vânat pe care câștelul său l'a săltat mai înainte de a fi primit ordinul să înainteze.

Eu cred că cel mai bun lucru este de a nu permite decât câinilor foarte buni, vreau să zic aceia de care suntem absolut siguri, de a sălta *singuri* vânatul ce-l ține în aret înaintea lor. Însă când scoate un câștel tânăr, este de datoria vânătorului de a scula singur vânatul, chiar dacă — pentru a executa această manevră — ar trebui să se pună într'o poziție mai puțin avantajoasă pentru tras.

Toate aceste mici sacrificii, vă rog stăruitor să o credeți, n'o să le regretați.

Fără îndoială, la început vă vor costa câteva potârniche sau iepuri pe cari i-ați fi putut ușor aduce acasă; însă aceasta importă puțin; dv. sunteți un gentleman care nu vânați pentru bucătărie și nici un negustor de carne nu sunteți. Metoda dv. este un capital bine plasat și în curând veți ajunge să posedați un animal care nu va mai păcătui, care va fi bucuria și fala dv. legitimă de adevărat vânător și vă va face să împușcați mult mai mult vânat decât dacă i-ați fi trecut toate aceste mici greșeli.

Deci, dacă în primele săptămâni de educație ale elevului dv. vi se va întâmpla să împușcați câteva bucăți de vânat mai puțin decât camarazii dv. — ceea ce altfel nu e zis de loc dacă posedați un animal de mare rasă — nu vă faceți sânge rău. Admițând că această mică nenorocire vi s'ar întâmpla, consolați-vă, iar celor care râd, dați-le întâlnire pentru anul viitor: fiți fără grije, la acea epocă, ei nu vor mai râde și vor fi cei dintâi să vă aplaude și să dea dreptate calităților tovarășului dv. de vânătoare.

Continuați deci sistemul dv., nu lăsați nici o greșală a câinelui trecută cu vederea și nereprimată; recompensați prin mângâeri și bunătați faptele meri-toase ce desigur va săvârși; mai presus de toate faceți apel la calmul dv.; cu riscul de a vă înapoia de zece ori cu geanta goală, faceți tot posibilul să rezistați de a trage într'o piesă pe care el ar sălta-o fără ordin, chiar dintre picioare, și în curând amicii dv. vor fi primii să recunoască că animalele lor practice, cari caută pe sub pușcă însă stărnesc prepelițele și potârnichele cu botul, fac pe stăpânii lor să împuște mult mai puțin vânat ca al dv., care caută la orice distanță, însă nu comite nici odată vre-o greșeală.

Știu prea bine că de cele mai multe ori îl ustură la inimă chiar pe vânătorul cel mai stoic, atunci când după două ceasuri de alergătură zadarnică, se vede obligat să lase să sboare dela douăzeci de pași câșdul de potârniche stărnit fără ordin de câinele său prea ambalat. Fără îndoială că este crud, o știu mai bine ca oricare. Cu toate acestea, dacă țineți să posedați un animal de primul ordin, unul din aceia care com-ptează în viața unui vânător, trebuie să vă resemnați la această penibilă necesitate.

Îată-vă intrat pe o bucată de miriște deasă, în care ați văzut că s'au lăsat câteva potârniche, iar câinele dv., căruia i-ați dat vânatul în față, le-a prins în nas și le-a purtat până la margine, unde a rămas într'un aret de piatră.

Știi ca ele sunt aci, la zece metri în fața dv.

Dacă ați fi un vânător de nimica, n'ați mai avea decât un singur gând: să le săltați, să faceți un frumos dublu și să porniți mai departe.

Însă nu e vorba acum de-a împușca două potârniche, ci de a dresa camaradul dv. care n'are încă stoicismul la care ajung numai eroii din speța canină.

Așteptați așa dar câteva momente și mențineți-l nemiscat, *cât veți putea mai mult*: la nevoie ocoliți-l spre stânga sau dreapta și odată ajunși în dreptul lui, puneți-l să se culce dintr'un semn cu brațul, în tăcere... Ia priviți: v'a priceput și v'a ascultat perfect, nu mai mișcă, cu burta pe pământ, cu nasul țintit în direcția potârnicilor...

Avansați atunci în direcția ce vi-o arată, potârnicile zboară, strigați: *Down!* și epolați în același timp, iar dacă se ridică dacă face cel mai mic salt... pentru numele lui Dumnezeu, atunci nu trageți!

Încă odată v'o repet, știu că e cumplit și că vă vine greu, de acord.

Cu toate acestea dv. n'ați frās și ați avut de o mie de ori dreptate. Ați rămas pe loc și ați strigat câinele care se înapoiază cu capul în jos și cu coada între picioare. Aduceți-l exact la locul unde se află când au sburat potârnicile, administrați-i câteva bice, certându-l zdravăn și puneți-l la *Down*. Apoi îndepărtați-vă la vreo sută de metri, așezați-vă jos și aprindeți o țigară... După vre-un sfert de ceas, în loc să chemați la dv. delicventul, duceți-vă dv. la dânsul, legați-l de curea și puneți-l să meargă în urma dv. un bun kilometru. Vă asigur că nu puteți să dați o pedeapsă mai aspră unui câine de mare rasă! *Aceasta este una din cele mai severe lecții ce-i puteți da.*

Să nu-mi obiectați că acestea sunt sacrificii de care sunt incapabili majoritatea vânătorilor, ahtiați după o lovitură bună de pușcă, pe care o pierd în acest chip. Regret, dar nu sunt de părerea dv!

Deasemeni nu va fi pierdut pentru viitor nici tot timpul acela, pe care să sfătuesc să-l petreceți șezând lângă un câine culcat pe burtă, pentru faptul că bietul animal a comis un mic păcat, cu atât mai scuzabil, cu cât potârnicile pe care le-a sculat ar fi putut foarte bine să fie acuma în geanta dv.

Incontestabil că da; însă noi le vom găsi altă dată pe aceste potârniche... sau altele, iar azi nu este vorba să ucidem potârniche; ceea ce vroim în acest moment, este de a aduce elevul nostru la acea perfecțiune a dresajului, care să ne dea siguranța că el nu va comite nici odată vre-o greșală.

Dacă dv. ați fi un domn vânător, care să se mulțumească cu ceva aproximativ, cu un fel de „surogat”, firește că nu văd de ce v-ați impune toate aceste scrupule și câinelui dv. toate aceste severități.

Însă dv. vroiți să obțineți un câine perfect, ireproșabil, cum nu se găsesc des la noi în țară, deci sunt obligat să vă spun mijloacele cari au dat cele mai bune

rezultate marilor dresori din străinătate, rezultate atât de rar atinse de majoritatea vânătorilor, distincții mei confrăți în cultul Dianei, acești mari copii, cari au pretenția să găsească la câinii lor mai mult sânge rece decât au ei însăși.

Operând veșnic în modul acesta, veți ajunge în curând să dați mână liberă junelui zăpăcit, care mai acum trei săptămâni se făcea încă vinovat de o mulțime de greșeli.

Îl veți vedea fără frică îndepărtându-se prin miști, pentru că veți fi siguri că la oricare distanță, va rămâne împietrit pe loc, îndată ce miasmele vânatului îi vor izbi mirosul, și că nici odată nu va avansa măcar un centimetru înainte de a-l fi ajuns și de-ai fi dat ordin să înainteze.

Îl veți vedea în aret, la două sau trei sute de metri de dv., într'o miriște rasă ca în palmă, cu nasul în sus, îndreptat în direcția vre-unui lan de trifoi sau sfeclă spre care cu siguranță că se îndreaptă pe picioare vre-un cârd de potârniche și veți ști deci că a-veți tot timpul, fără să vă grăbiți, de a face un înconjur mare, pentru a plasa potârnicile între dv. și câine, sau pentru a tăia drumul vânatului, când prevedeați că, odată sculat, s'ar putea refugia într'un loc unde vă va fi greu sau imposibil de a urmări și unde cu siguranță s'ar piti, dacă v'ați îndrepta direct în spre câine.

Dar mai știu eu? Câte și mai câte circumstanțe nu sunt în viața vânătorului, când aveți nevoie de această supunere absolută a câinelui dv., această imobilitate inflexibilă în aretul său, câte servicii de neprețuit vă va aduce, servicii pe care nu le pot descrie aci cu deamănuntul, dar pe care memoria vi le va reaminti în sute de exemple!

Oare toate aceste avantaje nu merită sacrificiul a câtorva ceasuri pierdute?

Și apoi, sunt oare pierdute aceste câteva ceasuri, atât de folositoare elevului dv?

Dacă ași fi de această opinie, n'ași mai scrie măcar un rând din prezentul studiu, sau m'ași opri aci.

Însă mai am încă alte argumente de supus aprecierii dv. și ași fi dezolat să nu reușesc să adoptati și dv. convingerea care de mult a intrat în sufletul meu.

C. G. ALEXIANU

APLICAREA LEGEI

D-nul Fântineanu din strada Străbună No. 1 ne arată prin scrisoarea D-sale din 24 Decembrie 1921 că în Județul Ilfov în câmpiile aparținând Comunelor Nana, Aprozi, Negoști, Luica-Sârbi, Valea Roșie, și Curcani nu se mai găsește un iepure măcar în urma goanei nemiloase ce le dau unii locuitorii din acele părți. În deosebi frații Ion și Fani Căpățână din Comuna Nana precum și Constantin Chișos și Constantin Trifan din Cătunul Valea Stănei din Comuna Luica, cu ogarii lor au secătuit toată regiunea, fără ca autoritățile locale să ea vre-o măsură.

Ne facem datoria a semnala aceste abuzuri și cerem stăruitor Onor. Direcțiunea vânătoarei să ordone măsurile ce trebuiesc luate pentru aplicarea legii.

* * *

Ni se semnalează din Comuna Enășești Județul Romanați că administratorul moșiei Criva din localitate vânează fără permis și în contra tuturor regulilor vânătoarești.

Nepăsarea autorităților locale, aceași în vechiul Regat pretutindeni face ca singurul vânat ce-l mai avem să dispară așa în cât peste foarte scurt timp, iepurii să-i cunoaștem numai în grădinile zoologice.

Rugăm să se ordone măsurile pentru protejarea lor și aplicarea legii vânătorii.

NOI DECRETE IN LEGATURĂ CU LEGEA VÂNATULUI

In Monitorul Oficial au apărut următoarele decrete :

Monitorul Oficial No. 175 din 5 Noembrie 1921

MINISTERUL DOMENIILOR

FERDINAND I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României, la toți de față și viitori sănătate:

Asupra raportului ministrului nostru secretar de stat la departamentul domeniilor sub No. 68310/921.

Având în vedere art. 104 al legii pentru protecția vânatului și regulamentarea vânătoarei,

Am decretat și decretăm art. I. D. dr. Gh. Nedici actual consilier la înalta Curte de Casație și Justiție, se numea Inspector general al vânătoarei cu titlul onorific.

Art. II. Ministrul nostru secretar de stat la departamentul domeniilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București la 28 Octombrie 1921

Ferdinand.

Ministrul Domeniilor
T. Cudaibu

No. 4338.

Monitorul Oficial No. 211 din 17 Decembrie 1921

MINISTERUL DOMENIILOR

FERDINAND I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României, La toți de față și viitori sănătate:

Asupra raportului ministrului nostru secretar de stat la departamentul domeniilor sub No. 80380 din 10 Decembrie 1921.

Am decretat și decretăm :

Art. I. D. Ioan Comănici inginer silvic, se numește pe ziua de 15 Decembrie 1921 ca director al serviciului vânătoarei, cu retribuțiunea gradului ce are ca silvicilor în serviciul Casei Pădurilor.

Art. II Ministrul nostru secretar de stat la departamentul domeniilor este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 10 Decembrie 1921

Ministrul Domeniilor

Ferdinand.

T. Cudaibu

Copie după raportul d-lui Ministru al Domeniilor către
M. S. Regele

S I R E

Cu profund respect supun semnăturii Majestății Voastre alăturatul proiect de decret pentru numirea pe termen de 5 ani o parte din membrii care formează consiliul permanent al vânătoarei.

Sunt cu cel mai profund respect
S I R E

Al Majestății Voastre
prea plecat și prea supus servitor
Ministrul Domeniilor
(ss) T. Cudaibu

COPIE

Ministerul Domeniilor

FERDINAND I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională Rege al României, La toți de față și viitori sănătate:

Asupra raportului ministrului nostru secretar de stat la departamentul domeniilor sub No. 76597 din 30 Noembrie 1921.

În conformitate cu dispozițiunile art. 103 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Am decretat și decretăm :

Art. I D-nii Antoniu Mocsony, G-ral G. Manu, G-ral I. Gârleșteanu, General Racoviță, Dr. Nicolae Mețianu, Dinu Goleșcu, N. Racotă, Dr. I. Costinescu și Gh. Schina se numesc membri în consiliul permanent al vânătoarei pe termen de 5 ani

Art. II. Ministrul nostru secretar de stat la departamentul domeniilor este însărcinat cu executarea prezentului decret.

Dat la București la 30 Noembrie 1921

Ferdinand I.

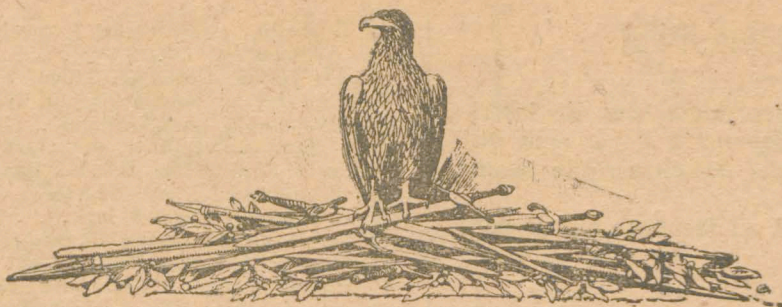
Ministrul Domeniilor
(ss) T. Cudaibu

CHASSE & PECHE L'un des organes sportifs les plus répandus.

:= CHASSE, CHIENS; PECHE; HIPPOLOGIE; AVICULTURE; etc. :=

DIRECTION: I. Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DEMANDES DES NOS SPECIMENS

INSEMNARI

Domnii membrii ai *Uniunii Vânătorilor* și cititorii cari doresc să primească regulat revista sunt rugați a ne trimete bonul pe care-l găsec alăturat la numărul acesta, subscris și cu indicațiunea adresei exacte.

* * *

Se aduce la cunoștința vânătorilor că la Ministerul de Domenii se lucrează la întocmirea ordonanței pentru reglementarea otrăvirii animalelor răpitoare.

În legătură cu aceasta suntem informați că D-I Dr. Nedici, Inspector general al vânătoarei, va publica în curând o broșură în care, bazat pe succesele obținute de d-sa în urma unor încercări și experiențe de ani de zile, descrie metodele cele mai bune de otrăvire a acestor animale distrugătoare a vânatului indicând totdeodată și tehnica de preparare precum și felul diferitelor substanțe necesare pentru acest scop.

* * *

Societatea Vânătorilor din Jud. Suceava afiliindu-se la Uniune, comitetul de direcție îi aduce mulțumiri.

* * *

Domnii colaboratori și cititori ai revistei sunt rugați a trimete orice articole informațiuni sau descrieri de vânători la administrația revistei **Strada SARINJAR No. 22.**

E de dorit ca articolele să fie scurte pentru ca revista să fie cât mai variată.

* * *

Societatea vânătorilor din Piatra (n.) „Căprioara“ aderând la Uniune, comitetul de Direcție îi aduce mulțumiri.

* * *

Soc. „Mistrețul“ din Tecuciu aderând la Uniune și donând suma de 240 lei, comitetul de Direcție se simte plăcut obligat ai mulțimi și prin publicitate.

* * *

Comitetul de Direcție al Uniunii, mulțumește Consiliului de Administrație al Soc. „Ursul“ din Tg. Ocna pentru donațiunea de 170 lei, făcută și afilierea sa la Uniune.

* * *

Societatea vânătorilor din Câmpina „Cerbul“ afiliându-se la Uniune, Comitetul de Direcție îi aduce și pe această cale, mulțumiri.

* * *

Diana, Societatea vânătorilor din București, cu adresa No. 10 din 25/11/921 aderând la Uniune, și donând suma de 1000 lei comitetul de Direcție, conform art. 4 din statut, a aprobat afilierea sa, conferindu-i pe baza art. 9 titlul de **Membru de Onoare.**

Comitetul să simte plăcut obligat, a mulțumi și pe această cale, atât Consiliului de administrație cât și tuturor membrilor Societății Diana.

THE VARS GAME FARM

Proprietar: EDGARD MARQUAIS
VARS-Charente-FRANCE

FAZANERIE DE PRIMUL RANG

MONGOLICO PURS — CHINOIS PURS — CROISÉS MONGOLIES — à COU NOIR

Sistem special pentru creșterea și îngrijirea vânatului în parcuri izolate, lungi și mobile unde aerul și soarele, care distrug microbii atator boale, se găsește pretutindeni. Sborul fazanilor mei fiind liber sunt în toldeauna sănătoși și viguroși. — Instrucțiuni tehnice și relative la creșterea și reproducerea vânatului se dau gratis tuturor clienților.

OUA GARANTATE

MEMBRII UNIUNEI

Sumele din coloana întâia reprezintă taxa de înscriere în Uniune; iar cele din coloana a doua sunt donate cu ocazia deschiderii listei de subscripție pentru formarea unui fond inițial.

Per. oanele netrecute și cari au făcut vre o plată sunt rugate a înștiința Uniunea.

LISTA No. 13

	Taxa de înscriere	Do națiuni
Soc. „Diana” vânătorilor din București, Terasa Oteteleșanu	—	1000
„ Mistrețul”, Tecuciu	—	240
„ Vânătorilor” din Ibasfalău, Târnova-Mică (Tranilvania)	—	170
„ Ursul”, Bd. Ferdinand 53 Tg.-Ocna	—	170
„ Cerbul”, la liceul Statului Cămpina	—	100
Petru I. Diaconescu, strada Alexandru-cel-Bun 38 Piatra-Neamțu	40	100
V. Niculescu, Agricultorilor 145, București	40	100
Soc. „Vânătorilor Români” din Neșos (Bistrița Năsăud)	—	70
„ Vânătorilor” din Suceava, Fălticeni	—	70
„ Căprioara”, str. Petru-Rareș 12, Piatra-Neamțu	—	40
Lilly Isvoranu, Frăsinet, Romanai	—	25
Societatea „Soimul Putnei”, din Focșani	—	30
Capitan V. Anastasiu, strada M. Kogălniceanu 39, București	40	—
Lt. Ovidiu Basarab Regt. 8 Jandarmi, Brașov	40	—
C. Brătășanu, com. Dobrun, Romanai	40	—
C. Botez, profesor, str. Dr. Istrati, Iași	40	—
Willy Bubeneck, Grand Hotel, Galați	40	—
Duțu Cristoccea, str. Mihai-Bravu 72, Brăila	40	—
Louis de Cochaller (Slobozia Clinceni (Domnești) Ilfov	40	—
Octav Cuba, Lăpușeanu 25, Iași	40	—
Emil Chefneux, Roman	40	—
Ceșar Dimitriu, Inginer, str. Săulecu, Iași	40	—
Stavru Ferentino, str. Doamnei 29 Galați	40	—
Al. Iamandi, str. Buna-Vestire 2, Iași	40	—
C. Ivanovici, Inginer silvic, șef ocol, Verbița-Urlați, Prahova	40	—
Gavrilă Istrati, Neșos (Bistrița Năsăud)	40	—
Gh. Luca, Sebeșul-de-Jos 19, Sibiu	40	—
I. Login, Neșos (Bistrița Năsăud)	40	—
Lt. Motora Savin, Plutonul de Jandarmi, Ineu Arad	40	—
Lt. N. Mărculescu, Călușei 45, București	40	—
Teodor Negruzzi, str. Muzelor 20, Iași	40	—
Louis Noël, str. Eroului 15, București	40	—
D. I. Niculescu, avocat, str. Știrbei-Vodă No. 6, București	40	—
D. Petculescu, Pulberăria Lăculețe (jud. Dâmbovița)	40	—
D. Rallet, Inginer, str. Rallet 4, Iași	40	—
N. Ribalschi, Inginer, Păcurari 129, Iași	40	—
Petru Rusovici, Păușești (jud. Iași), p. Podul-Iloaei	40	—
Eugen Rusu, com. Neșos (Bistrița Năsăud)	40	—
Spiro Stilu, str. Călărăși 4, Brăila	40	—
St. Săftoiu, avocat, Brăila	40	—

D. Teodosiu, str. Florilor 3, (prelungirea Griviței) București	40	—
Stancu Trifon, Cogealac, Tulcea	40	—
Vățianu Traian, medic circular, Ghioroc (Arad)	40	—
Petre Zarifopol, gara Galbeni	40	—
Alex. Zarifopol, Inginer, str. Cuza-Vodă 14, Iași	40	—
Marin C. Zamfirescu, Bd. Ferdinand 9, Pitești	40	—
Dr. Demetriad N., str. Săgeței 5, București	40	—
Nicu Gatoschi, Carol 9, Iași	40	—
D. Dobreanu, str. Banu 15, Iași	40	—
Capitan Cilibidache, Banu 1, Iași	40	—
C. Pleșoianu, com. Uliești prin Găești	40	—
Eftimiu Leichița, Bd. Carol 39-a, Temișoara	40	—

ABONAȚII LA REVISTĂ

Petre Strâmbeanu	Motora Sabin Lt.	Lt. Isăcescu Al.
Dionisie Constantin	Lt. N. Mărculescu	I. Chirișescu
tnescu	Alex. M. Niculescu	Maior Th. Căpitan-nescu
Panu Gheorghe	Louis Noël	Gh. Tănăsescu
Ștef. Colarof	V. Niculescu	General Macri
Radu Boncef	T. Negruzzi	Ioan Vornicu
Andrei Alexe	D. I. Niculescu	Căpitan Sava Gh.
Panait Alexandri	Gh. Petculescu	St. Andreescu Gh.
Cap. V. Anastasiu	Colonel Astroveanu	Căpitan D. Rădulescu
D. Brătianu	Sabin Pelle	Victor Ungureanu
Lt. Ovidiu Basarab	C. Pleșoianu	C. Munteanu
Willy Bubenek	D. Petculescu	Al. Costorel
Basile Chefneux	C. Rusovici	Voicu Mitroiu
Ioan Clipa	Petre Rusovici	I. Sărățeanu
Maior Dăscălescu Ioan	Al. Sutz	D. Dobreanu
Oprea Dumitru	N. Stroici	Ing. D. Rallet
C. Gorciu	Ioanot. Șerbănescu Traian	Al. Iamandi
Dr. I. Germann	Scraba Mihail	Cap. Cilibidache
I. D. Hariton	Spiro Stilu	Dr. P. Anghel
Al. Hould	Vățeanu Traian	F. Ciorapeiu
Dinu Isvoranu	Al. Zarifopol	P. Pogonat
Lilly Isvoranu	Petre Zarifopol	Ilie Antipa
Ioan I. Ionescu	Emil Chefneaux	C. I. Gavrilescu
C. Ivanovici	Octav Cuba	Pavel M. Udrea
x Emil Harmening	Șt. Cukumgean	G. Olivinaru
C. Leonescu	Nichite Gh. Ada-noaia	Dr. Demetriade N.
I. Lupășcu	John Butter	F. Constanti-escu
Gh. Luca		

x La avut fine pe Victor Harkovsing - armpam met ul
 Istoria bre tablu ca pământul 1977-1965 nști
 salariat 46095 pământul în mări mare 1978

Tiparul Românesc

Societate Anonimă

Capital 8.000.000 lei deplin vărsat

Strada Sarindar 22

Execută orice lucrări tipografice în condiții
 tehnice ireproșabile.